

διάνα μετὰ τῶν Βουλγαρικῶν δυνάμεων. ἐν ὅσῳ δὲ οὗτος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξήρπυεν, ἐπικατέλαθε διάδοχος αὐτοῦ Δαμιανὸς ὁ Δαλασσηνός. ἐνωθεὶς τοίνυν μετὰ τοῦ Καραντηνοῦ, πολλὰ τι κερομήσας αὐτὸν, καὶ ἐς ἑκαστον δὲ τῶν σὺν αὐτῷ στρατηγῶν ἐμπαροινήσας οὐκ ὀλίγα καὶ ὡς ἀνάνδρους μυκτηρίσας αὐτούς, συνταξάμενος συμβάλλει τοῖς Σέρβοις εὐθὺς. καὶ γίνεται μάχη φρικὴ καὶ τροπὴ τῶν Ῥωμαίων φρίκοδεστέρα· πίπτουσι γὰρ πολλοὶ ἐκ τε Ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων, ζωγροῦνται δὲ πλεῖστοι καὶ αὐτὸς ὁ δοῦξ Δαμιανὸς ὁ Δαλασσηνός ὃς τε λεγόμενος Προβατᾶς καὶ ὁ Λογγιβαρδόπουλος καὶ ἕτεροι συχνοὶ σὺν αὐτοῖς. ἐλήφθη δὲ καὶ ἡ παρεμβολὴ ἅπασα, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων διασκύλευσις γίνεται. ἐντεῦθεν ἀναΐδην οἱ Βούλγαροι τὸν Βόδινον βασιλέα ἀναγορεύουσιν, ὡς εἴρηται, Πέτρον μετονομάσαντες. διχῇ τε διαιρεθέντες οἱ μὲν μετὰ τοῦ Βοδίνου τὸν Νίσον ἀπῆσαν. οἱ δὲ Πετρίλον τινὰ τὰ πρῶτα παρὰ τῇ Βοδίνῳ φέροντα παραλαβόντες κατὰ τῶν ἐν Καστορίᾳ Ῥωμαίων ἀπίασιν· ἐκεῖσε γὰρ διατετειχίσθαι τὴν πόλιν οἱ τὰ Ῥωμαίων φρονούντες ἠθροίζοντο, ὁ μὲν οὖν Πετρίλος τῇ Ἀχρίδι παραβαλὼν καὶ ταύτην ἐξ ἐφόδου ἐλὼν οὐπω γὰρ τετειχιστο ἀλλ' ἐρείπιον ἐκεῖτο ἐξ ὅτου Βασίλειος ὁ βασιλεὺς κατηρίπωσεν ταύτην μέγα κέντρον ὑπειδόμενος πρὸς ἀποστασίαν τὰ ἐν αὐτῇ τῶν Βουλγάρων βασιλεία. ἔνθα καὶ ὑποδεχθεὶς φινοτίμως τὸν ἑαυτοῦ τε κύριον ἀναγορεῦσαι παρασκευάσας τοὺς ἐγχωρίους, κ' ἂν τῇ Διχβόλει δὲ τ' αὐτὸ πεποιηκώς ἐπὶ Καστωρίαν ἀπῇ σὺν πάσῃ σπουδῇ. ἐκεῖσε γὰρ ἠθροίζοντο οἱ τὰ Ῥωμαίων φρονούντες, ὡς εἴρηται. ὃς τε τῆς Ἀχρίδος στρατηγὸς Μαριανὸς καὶ ὁ τῆς Διαβόλεως ὁ πατρίκιος καὶ ἀνθύπατος Θεόγνωστος ὁ Βούρτζης, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ ἐν Καστορίᾳ στρατηγῶν. μεθ' ὧν καὶ ὁ Βορίσης Δαβίδ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἵτινες δεδιότες τὴν ἐκ τῶν ἰθαγενῶν Βουλγάρων ἀπειλὴν ὡς εἰς κρησφύγετον τὴν Καστορίαν συνέφυγον. κατελαβὼν οὖν ὁ Πετρίλος τὴν Καστορίαν μετὰ πλήθους Βουλγάρων ἀμυθῆτου τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συνεσκευάζετο. — Cedreni Hist. compendium II, 715—717; B. Prokić, Die Zusätze in der Handschrift des Johannes Skylitzes, p. 35—36).

1081 г.

№ 16.

Костуръ, Битоля.

Съврѣмненникътъ и историкътъ на първия кръстоносенъ походъ монахъ Робертъ Реймски, като говори за нахлуването на кръстоносцитѣ въ Византия прѣзъ Драчъ на изтокъ, нарича западнитѣ земи на византийското царство „българска областъ“, съ градове Костуръ, Битоля и др. За събитията станали прѣзъ 1081 г., той разказва слѣдното: